

20200205-Taygeta-NL-Tijd-reizen-manipulatie-veranderingen-van-het-verleden-naar-de-toekomst-van-erra-Stellar-Navi-2- Deel-9

Tijdreizen: Temporale Manipulatie (Veranderingen van het verleden om de toekomst te veranderen): Swaruu van Erra

Gosia: Wat bedoel je met "temporele manipulatie" met ruimteschepen? En waarom is het belangrijk om dat te begrijpen?

Swaruu: Het is tijdspringen met een schip met als doel de toekomst te veranderen. Maar ik kan dit alles niet verklaren met aardwetenschap, dat moet je achterwege laten. Het geldt voor alle aardse wetenschap, of die nu kwantum-, relativistisch-, newtoniaans of religieus is.

Alles heeft een energetisch adres, of het nu een voorwerp of een plaats is. Maar ook een progressie van dezelfde objecten op dezelfde plaats, een aantal oneindige varianten, achter elkaar geplaatst als voorbeeld. Dit kan worden voorgesteld als een filmrolletje, waarin de hele film al bestaat, het is alleen dat elke persoon de progressie ziet van stills of vaste beelden die in zijn geest tot leven worden gewekt.

Je neemt de filmrol als de temporele pijl van het verleden naar het heden en de toekomst.

Om het begrip te vergemakkelijken ... vanuit een lineair standpunt kun je teruggaan naar het begin van de band, of naar een willekeurig punt erin. Het kan vooruit of achteruit zijn en vanaf dit moment zul je een progressie van gebeurtenissen beginnen te zien.

Elk frame van de band heeft een richting of een nummer dat het identificeert. Net als bij de filmband gaat een ruimteschip naar dat numerieke adres dat een punt in de tijd aanduidt. Dit nummer is zijn adres, het is zijn Frequentie <--- Het schip past zich aan de Frequentie aan en springt om gelijk te zijn aan die Frequentie. Wanneer een Frequentie is geëgaliseerd, wordt het meer van die Frequentie, dat wil zeggen, het is gelijkwaardig of hetzelfde.

Ook al is het concept - de perceptie van een temporele pijl als een filmrol, vanuit het 3D perspectief, vanuit het meest uitgebreide gezichtspunt van andere dichtheden, in dit geval de 5D, stopt de tijd met te worden waargenomen als een pijl of een filmrol.

Tijd wordt waargenomen als ruimte met 3 richtingen of coördinaten, x, y, z, waarin de temporele progressie, als een filmrolletje, alleen geldig is vanuit het perspectief als een opeenvolging van persoonlijke gebeurtenissen, of het aandachtspunt van het bewustzijn. Het is relatief voor elk individu. Waar vanuit de ene of andere omstandigheid de perceptie van tijd zich oneindig uitbreidt in alle richtingen.

Tijd is niet iets externs en het is niet iets materieels. Het is slechts een waarneming die rechtstreeks verbonden is met het bewustzijn en onlosmakelijk verbonden is omdat zij noodzakelijk is om de toestand van zelfbewustzijn of zelfbewustzijn te bereiken of het product is van het bereiken van de toestand van zelfbewustzijn of zelfbewustzijn.

"Ik denk, dus ik ben" is alleen waar als er een opeenvolging van gedachten is. Deze opeenvolging van gedachten of bewuste realisaties is tijd. Tijd is bewustzijn en is relatief voor elk aandacht-bewustzijn-persoon-individu.

Op Aarde wordt tijd gezien of genomen als een temporele pijl of filmband van gebeurtenissen omdat je gemeenschappelijke overeenkomsten van perceptie hebt tussen degenen die daar leven.

Omdat je hetzelfde idee of dezelfde perceptie hebt omdat de bevolking gelijke frequenties heeft, zul je tijd op dezelfde manier zien of waarnemen of zeer vergelijkbaar (nooit precies hetzelfde). En de reden waarom er veel mensen zijn in deze populatie, bijvoorbeeld op Aarde, is precies omdat zij een zeer gelijksoortige Frequentie hebben of delen. De individuele-punten van aandacht-bewustzijn-personen zijn de werkelijkheid zelf, gezien het feit dat er niets externs aan hen is.

Aangezien zowel tijd als ruimte-universum nu kunnen worden voorgesteld als een oneindige bol, kunnen we elk specifiek punt vinden in elke tijdsdimensie (dimensie, niet dichtheid).

Voor de helderheid van gedachten zou je kunnen zeggen dat in 5D een ruimte van 3 dimensies bestaat, en tijd ook van 3 dimensies, met een totaal van 6 dimensies van ruimte-tijd (let op de dynamiek van 3-6-9-12) van de wiskundige kant van de ether.

Maar op zichzelf is dit nog steeds het zo noemen om te proberen het beter te begrijpen. Het is gewoon een geheel waarin het enige dat bestaat een potentiële energie is waarin een bewustzijn uitgaat of de waarneming veroorzaakt van iets dat dan contrasteert met iets anders en dan de intermediaire relatie met hen, waardoor een lokaliteit ontstaat, een hier en een daar gevolgd door een afstand tussen hen, of een maat tussen die twee objecten die niets meer zijn dan knooppunten in de ether, en tenslotte een bewustzijnsanimatie geeft die is wat wij zullen zien of interpreteren als tijd.

Het hele universum is energetisch met elkaar verbonden en komt voort uit hetzelfde veld van potentiële energie dat wij de ether noemen. Met andere woorden, elk punt is verbonden met de energie en de Frequentie met elkaar, gehoorzaamend aan precieze en voorspelbare mathematica.

Er is een energiestroom binnen de ether. Die stroom is zuiver bewustzijn, omdat het dat is wat de potentiële energie "bezielt" en er betekenis en interpretatie aan geeft.

Daarbuiten:

De ether of de potentiële energie IS het bewustzijn zelf. De totale eenwording, of de Bron.

Aangezien wij de kennis hebben van elk punt in onze sfeer x , y , en z , en zijn unieke energie-Frequentie adres, kunnen wij dit repliceren met ons schip door gebruik te maken van de motoren.

De motor van een ruimteschip is een instrument van Frequentiemanipulaties, zo gemaakt dat het schip zelf, zijn materie en alles wat zich erin bevindt, gelijkwaardig wordt aan de Frequentie die door de boordcomputer wordt gedicteerd, zodat het schip wordt opgenomen in de Frequentie van de bestemming, en meer van die Frequentie wordt. Gelijkwaardig zijn is de bestemming en dat is gelijkwaardig aan in-de-bestemming-zijn.

Dus ..... Tijd, voor de Taygeteaanse wetenschap en sterrenschepen, onder andere rassen, is niet iets los van het geheel. Of het wordt alleen gebruikt als een andere factor met de bedoeling dat het begrijpelijker is in het algemeen. Tijd is slechts een deel van het doel. Een deel van wat een specifiek punt vormt in deze bol van x , y en z , die wij zouden voorstellen als de potentiële energie of ether die alles vormt. De factor tijd is

samengevoegd in de numerieke Frequentie die een punt of de bestemming van een schip vertegenwoordigt.

Om een schip in de tijd te navigeren, moet je alleen een Frequentiekaart observeren en de Frequentie van die doelbestemming afstemmen op de motoren van het schip. Het maakt niet uit of je naar een punt in de ruimte gaat vandaag, gisteren of 10.000 jaar geleden of 10.000 jaar later. Het is hetzelfde voor het schip en zijn motoren.

Hoewel zij blijkbaar een totale capaciteit hebben, is het totale wanneer en waar beperkt tot de Frequentie-emulerende capaciteit van het schip zelf. Dat wil zeggen, het ontwerp en de capaciteit van het schip dicteren zijn reiscapaciteit <--- Men reist naar dit specifieke punt, verleden, heden of toekomst, en vanaf daar, in overeenstemming met de perceptie van het schip en zijn bemanning, begint de "tijd" te vorderen.

Dit is waar de temporele waarneming van 5e Density ET rassen eindigt. Want dit is waar ik uitleg waarom ik nee zeg tegen de temporele manipulatie en de volledige nutteloosheid ervan. Maar dat is de mijne. En het heeft me veel werk gekost om dit in de Federatie op te nemen, maar beetje bij beetje komt het tot stand. Mijn perceptie en mijn empirische ervaring op dit gebied verschillen van die van de andere rassen.

Ik zal het nu uitleggen:

Laten we dit zien als terugkijken vanuit het heden. Elke lijn vertegenwoordigt een "tijdlijn." Ze bestaan allemaal, maar we nemen er maar één waar. Wij zien die als een "lijn van gebeurtenissen" van het verleden naar het heden of de toekomst.

Maar in werkelijkheid maakt elke beslissing die we nemen, dat we van de ene lijn naar de andere springen, omdat alles wat we zullen leven en alles wat bestaat, al bestaat. Dus, het lot is al geschreven. Maar omdat er een oneindige hoeveelheid varianten is, is er op hetzelfde moment dat het lot al geschreven is, ook een vrije wil.

Gelijktijdig.

Daarom is de lijn die elke persoon ervaart niet één vaste reeks, zoals in één van elk van die blauwe lijnen in de afbeelding, maar een voortdurende sprong tussen reeds geschreven en gefixeerde mogelijkheden. Maar vanuit het perspectief van elke persoon, individueel bewustzijn, zal het gezien of waargenomen worden als 1 lijn. Vanuit het gezichtspunt van iemand die van buitenaf kijkt, zou het er zo uitzien.

Waar het individu de rode lijn is, springend volgens haar/zijn beslissingen tussen tijdlijnen. Wanneer zij of hij meer dan één tegelijk springt, wordt gezegd dat zij of hij een kwantsprong heeft gemaakt, die zijn naam ontleent aan wanneer de elektronen van een atoom meer dan één baan springen. Elk punt op de rode lijn is een punt in tijd en ruimte, vanuit het perspectief van het basis individu. En het kan worden voorgesteld en het is een Frequentie die het schip kan emuleren en evenaren met zijn motoren. In dit schema, met de lage frequenties aan de ene kant en de hoge frequenties aan de andere, met het hele bereik daartussen.

Dus, als we teruggaan naar een punt op die rode lijn van gebeurtenissen, kunnen we dezelfde slechte beslissing van "daarvoor" overslaan. Maar door dat punt of die gebeurtenis te veranderen, openen we de weg naar een geheel nieuwe reeks gebeurtenissen die het resultaat zijn van de nieuwe beslissing. De verandering heeft geen invloed op de uitgangspositie van het schip voor het vertrek om de temporele tijdsverandering te maken, om het verleden te veranderen voor een betere toekomst.

Compleet in dit nieuwe beeld.

Hier ligt de nadruk op het punt van een slechte beslissing om te veranderen, het punt dat een negatieve tijdlijn veroorzaakte. Je reist dus in een schip naar het punt van de slechte beslissing (witte gebogen lijn), naar dat punt, en vermijdt de slechte beslissing.

Ga verder naar een betere toekomst dan de vorige <--- (oranje lijn = gecorrigeerde positieve tijdlijn). Maar ook al is de datum hetzelfde, 9 juli 2019, het is niet dezelfde positie in de "ruimte-tijd," zoals u kunt zien aan de letters, "A" van de negatieve tijdlijn en "B" van de positieve tijdlijn.

In deze grafische voorstelling is te zien dat, hoewel je het verleden verandert, het heden van waaruit je bent vertrokken nog steeds bestaat en dat je niets hebt veranderd. Alleen uw waarneming is wat veranderd is, en u ziet niet langer het huidige punt "A" maar het huidige punt "B".

Maar op dezelfde manier zouden we letters kunnen toekennen aan elk punt op dezelfde blauwe lijn of datum van 9 juli 2019, overeenkomend met een oneindig aantal goede en slechte alternatieve toekomst. Het is alleen je eigen Frequentie - perceptie, wie je bent ... evenals de Frequentie-emulator die het schip is, die bepaalt welk heden of welke toekomst je zult hebben.

Maar iemand sturen van punt "A", het negatieve, om het punt van slechte beslissing te corrigeren heeft geen zin. De enige begunstigde is in ieder geval degene die de tijdelijke sprong maakt en niet de "agent" die de opdracht voor de missie heeft gegeven, want die blijft achter in het negatieve punt "A," en profiteert nooit van het werk van de chrononaut.

Gosia: Ik stel me voor dat we hier nog aan toevoegen dat elke persoon een tijdlijn is, hoewel we in een groepslijn lijken te leven. Toch?

Swaruu: Ja. Om het te vereenvoudigen gebruik ik alleen het waarnemingspunt van één persoon, collectief is het door afspraken. Maar de overeenkomst is niet dat ze aan een tafel gaan zitten om te bespreken hoe ze het een of het ander zullen zien (hoewel ook dat gebeurt). Het zijn eerder twee of meer mensen die de zogenaamde buitenwereld "min of meer" op dezelfde manier waarnemen, omdat hun persoonlijke frequenties, wie zij zijn, erg op elkaar lijken.

Dus .... De personen die wij in onze omgeving zien hebben een mentaliteit die overeenkomt met de onze. Hoewel we negatieve of agressieve mensen kunnen waarnemen zoals de 5 de 3 kan zien, maar de 3 niet de 5. Omdat zij ook een deel van onszelf zijn. Zij maken uit wie wij zijn, wij weten wat we niet moeten doen en hoe we niet moeten zijn, dankzij hen. Maar op dezelfde manier kunnen we ons richten op wat we willen zien, ervaren en leven, en niet op wat we niet willen.

Terugkomend op de verklaring van tijdlijnen. Ik heb dit empirisch gezien, en beetje bij beetje, evenals met de scheepscomputer, in Suzy. De beelden die ik je gaf zijn ruw, en met meer tijd kunnen ze verbeterd worden. Voor mij is dit geen theorie, het is praktisch en het is empirisch. Dat is waarom ik vandaag zo ben. Het is hoe ik denk en wat ik leef, en wat ik al 12 levens lang leef. Als je een tijdsprong maakt, telkens weer, duizenden jaren lang, word je iets anders. Je denkt niet meer hetzelfde, je neemt de werkelijkheid niet meer op dezelfde manier waar.

Gosia: Ik begrijp het en dank u dat u het zo gedetailleerd uitlegt. Swaruu, ik heb een belangrijke vraag. U ... om tot deze conclusie van tijdlijnen te komen ... dat het niet moet worden gedaan, omdat UW oorspronkelijke lijn niet wordt veranderd. Om hiertoe te komen ... moest u in theorie tijdens de poging om een bepaalde regel te wijzigen teruggaan naar uw vorige regel om te verifiëren dat deze niet werkelijk werd gewijzigd. Of zo niet, hoe heb je VERIFIEERD dat de oorspronkelijke regel niet echt werd gewijzigd?

Swaruu: Op zich is het de basis. Je reist van punt "A" weer naar 1944 en corrigeert het probleem (dat deel zien we later), zodat je vanaf dat moment in die lijn het probleem niet meer ziet. Alles is goed, maar het is een illusie. Want als je vanuit dat veranderde verleden in het nexuspunt 1944 terugkeert naar de toekomst op die gecorrigeerde lijn, zie je alleen nog maar de toekomst van die lijn, de gecorrigeerde toekomst. Blijkbaar heb je dan het probleem voor iedereen opgelost. Maar waar u vandaan komt ... blijft het probleem bestaan. Het is alleen dat je het niet langer waarneemt.

Gosia: Maar dit is mijn vraag. Hoe weet je dat het zo is? Ben je teruggekeerd naar waar je vandaan kwam? Om dit te ontdekken ... in theorie zou je terug moeten gaan ... en zien dat er niets veranderd is ... en tegen jezelf zeggen; verrassing, er is niets veranderd. Toch? Wat ik deed had geen zin.

Swaruu: Het is zo dat wanneer je van punt "A" naar het nexuspunt 1944 springt, je in de computer nog steeds de Frequentie-coördinaten hebt van het exitpunt "A." Maar omdat u in de toekomst wilt kijken, om te zien of de verandering al is doorgevoerd, zult u deze coördinaten van "A" niet gebruiken. U gebruikt een nieuwe berekening in de computer, gebaseerd op de veranderingen van het nexuspunt. Zo niet, als u terugkeert naar punt "A", is het alsof u al het werk wist dat u deed om de wijzigingen aan te brengen. Als je terugkeert naar exit-punt "A" dat in de computer is geregistreerd ... zul je zien dat je er NIET in geslaagd bent iets te veranderen. Maar de illusie is dat je het ook waarneemt als geen werk doen op het nexus punt. Missie niet volbracht.

Gosia: En heb je dat gedaan? Ben je ooit teruggegaan? Ik denk dat dit mijn vraag is.

Swaruu: Ja, vele malen. Ik heb deze navigatievarianten uitvoerig verkend.

Gosia: Ben je na het aanbrengen van wijzigingen teruggegaan naar het vertrekpunt?

Swaruu: Ja, en er zijn geen wijzigingen aangebracht.

Gosia: Ah, ok. Dit wilde ik weten. Het was logisch dat ik terugging om 100% te controleren.

Swaruu: Maar in "zandklok" wordt geleerd dat wanneer je een verandering aanbrengt, je terugkeert naar die toekomst, of je blijft steken in de negatieve begintoekomst die je in de eerste plaats wilde veranderen. Maar dat, het is een illusie. Daarom kan ik vanuit "A" naar het nexuspunt gaan en dan terugkeren naar "A", maar u zult geen veranderingen zien. Dus waar ben je voor gesprongen? U moet uw werk verifiëren vanuit de positie van de oranje lijn, met een toekomst die reeds is veranderd vanuit het nexuspunt. En de toekomst die je dan ziet is een gelukkige "B." Maar het beginpunt "A" bestaat nog steeds - net als alle andere. Daarom zeg ik, bijvoorbeeld, dat de aarde al bevrijd is. En al een hele tijd. We nemen het alleen niet waar. Maar, onze perceptie veranderen: De aarde bevrijden van wat precies? Het collectieve gemiddelde wil nog steeds dat het is zoals het is. Zelfs degenen die vechten, wat ze willen zien en ervaren, is het gevecht zelf. Je werkt voor een einde ... maar je komt niet tot een einde. Zoals het doel van een symfonie niet is om het einde van de symfonie te bereiken ... het is om te genieten van het verloop, de duur. Dat je in het

leven moet toewerken naar dan terugtrekken, dat is een uitvlucht. Dat is niet het leven leven.

Je kunt een paard naar het water leiden, je kunt hem een volle emmer brengen. Maar hij zal niet drinken als hij niet wil. Hoe overtuig je een paard om het water te drinken? Je creëert een watertekort. Hiermee zal het paard het water zien als iets belangrijks. Zoals met spiritualiteit. Ja, kerken verkopen je "eendige" spiritualiteit, al verteerd, voor de achterlijken. Als een spiritualiteit verwerkt in een fabriek, en met een kleurrijke verpakking, net als junkfood van de aarde, kleurrijke verpakking, beelden van gelukkige mensen, en knapperig ... Dat je koopt, en dat je consumeert. Waarom zoeken naar een andere spiritualiteit? Je moet beseffen dat ze je kleurrijke schroot geven. Zoals Doritos. Maar ... mensen die hun toevlucht zoeken, als echte toegewijden van junk-spiritualiteit religies ... zijn niet te verwijten voor alles. Zij zoeken antwoorden buiten een solide en materialistische Matrix. Alleen dat ... ze hebben geen andere keuze dan spirituele "doritos" te eten.

Gosia: Swaruu, degenen die, zoals jij zegt, nog steeds dit systeem willen, sommigen zijn als die van de doritos, die geen andere opties hebben. Wij hier met deze informatie geven gewoon andere opties. Iemand moet het doen. Niet alleen de Cabal kan levensstijlen en andere manieren van perceptie aanbieden.

Swaruu: En opties geven we. Vandaag de dag zijn veel mensen als het paard. Dorstig naar iets anders. Het tekort aan water-spiritualiteit is al gecreëerd. Dat is wanneer we kunnen geven. Niet eerder, anders zouden ze ons op de brandstapel gooien, en geloof me, dat doen ze. We bieden het alleen aan degenen die het met dit alles eens zijn.

Gosia: Terugkomend op de sprongen en uw conclusies. Waarom hebben de Andromedanen deze onderzoeken in hun samenleving nog niet gedaan? Het lijkt super logisch dat dit gedaan moet worden om het allemaal te verifiëren.

Swaruu: Ze zijn nogal simpel in denken, en ik moet helaas zeggen, bang voor hun karma-geloof. Dus hebben ze al jaren niet de moeite genomen om tijdlijnen te laten verspringen.

Gosia: En andere rassen? Zijn zij overgesprongen om deze studies te doen?

Swaruu: Tot nu toe lijkt het van niet. Of niet zoals wij.

Springen dient alleen degene die gesprongen heeft. Ja, het werkt, maar voor jou. Niet voor altruïstische doeleinden. Er wordt aangenomen dat door de geschiedenis grondig te bestuderen, je de nexuspunten kunt zien. Een nexuspunt is de plaats van de beslissing die een leven veranderde.

Bijvoorbeeld, een studente die in een park zit en twee enveloppen van twee universiteiten opent. Ze opent er een en er staat in dat ze is aangenomen voor psychologie. Ze opent de andere en daar staat in dat ze is aangenomen voor geschiedenis. Op dat moment heeft ze geld voor het inschrijfgeld, maar slechts één van de graden is mogelijk. Ze denkt even na, stelt zich voor op de ene plaats en dan op de andere ... Ze neemt de beslissing om psychologie te gaan studeren. Dat is een duidelijk nexuspunt dat haar leven verandert, en wordt samengevat in die seconden van beslissing.

Als je dit wilt veranderen ... zou je de exacte frequenties van dat moment kunnen hebben, na een onderzoek en constante navigatie om het te zoeken. En omdat je weet dat de "geschiedenis"-enveloppe een rode lijn heeft en de "psychologie"-enveloppe een blauwe lijn, kun je bij het park stoppen en de tijd van het onderwerp vragen. Je steelt de

psychologie-enveloppe, of je vervangt hem door een andere waarop staat "psychologie - geweigerd". Daarmee verander je de geschiedenis. Haar hele leven zal anders zijn, en het kostte je maar een paar seconden om de verandering te maken. Zandklok is dat. Springen in de tijd, en met kleine of grote dingen de toekomst veranderen.

Of je weet dat een ruimtevaartingenieur die belangrijke documenten in zijn aktetas heeft, zal worden overreden, in New York, om 12.11 op de hoek van 11th Avenue en 7. U reist erheen ... u houdt hem aan en vraagt hem hoe hij bij het Chrysler-gebouw komt. Hij heeft maar 30 seconden nodig om je te vertellen dat je twee straten naar rechts moet. Maar daarmee kwam hij te laat op zijn bestemming ... en werd niet overreden. Het hele verhaal veranderen.

Voor zij of hij die reist... wordt het als een succes ervaren. Die wetenschapper vond de spike straalmotor uit met een verbetering van 60% brandstofefficiëntie ten opzichte van normale raketmotoren. Bovendien lost hij het probleem van gasexpansie in een raketuitlaatmondstuk op, wat de aardse technologie vele jaren vooruithelpt.

Maar het is vanuit jouw waarneming dat je weet dat je hem hebt tegengehouden om overreden te worden. Je neemt het waar, je creëert het. Je manifesteert het voor je wereld. Maar je verandert niets aan waarvandaan je kwam om die missie te realiseren... want je komt van een plaats in ruimte en tijd waar... hij werd overreden. Het verandert niets, dat verandert niet. Wat gebeurd is, kan alleen zo gebeurd zijn. Wat gebeurd is, kan niet teruggedraaid worden.

Niettemin ... Voor jou, ja, omdat je sprong. Met de creatieve essentie en intentie heb je die toekomst veranderd. Maar alleen jij die gesprongen bent, kunt die toekomst waarnemen, en niet vanaf de plaats waar je begonnen bent. Dus die alternatieve wereld is van jouw creatie. Bijna goddelijke kracht, echt waar. Of je eigen illusie gegenereerd door je geest, alleen geldig voor jou. Maar ... in ieder geval, hoe verschilt dit van je eigen verbeelding?

Een ander probleem dat nauwelijks wordt genoemd, is hoe gebeurtenissen zijn als dingen met hun eigen harmonische van een Frequentie. Het noodlot, om het zo maar te noemen, speelt je parten, want de harmonische van een Frequentie blijft bestaan, de existentiële stroom en dynamiek van dat andere creatieve bewustzijn ook ... dat van de wetenschapper, die nog steeds verandert wat jij als temporele manipulator wilt of wilt veranderen.

De wetenschapper komt die dag bij zijn huis aan. Hij heeft nooit geleerd dat iemand hem die dag redde van overreden te worden. Hij heeft nooit geleerd dat hij die dag zou sterven, zijn spike raketmotor onafgemaakt achterlatend. Maar de volgende dag vertrekt hij... of twee weken later. Een taxi rijdt hem omver als je niet meer kijkt, waardoor je nog een keer terug moet gaan om hem te redden.

Je redt hem en drie dagen later wordt hij overreden door een patrouillewagen. Je springt weer, en hij wordt overreden door een bus. Je springt weer en hij wordt overreden door een toeristen paard en wagen. Tijd en "lot" is moeilijk te veranderen, zelfs met technologie, omdat de creatieve energiedynamiek (harmonischen van een Frequentie) er nog steeds is. Waarom staan ze daar nog te werken?

Omdat een mens gewoon dat is. Een knooppunt in een potentieel energieveld, een staande golf in de ether. De wetenschapper heeft geen bestemming. Hij IS zijn eigen lot. Hij is een frequentie. Hij is compatibel om overreden te worden. Je hebt geen lot, je bent je eigen lot. Het is niet extern aan jou. Je genereert het omdat je het bent.

Een van onze contacten vertelde ons dit. Dat hij op een dag een kat redde in het verkeer omdat hij zag dat hij vastzat in de ophangingen van een auto. Hij stopte de auto en ging eronderdoor, en redde de kat. Hij adopteerde de kat en nam hem mee naar de buitenwijken, waar bijna geen verkeer van auto's is. Hij leefde iets meer dan een jaar in alle rust en ging nooit naar buiten. Heel rustig. Het is niet bekend waarom, maar hij vertrok, en de enige keer dat hij vertrok, werd hij overreden.

Je bent al je lot. Om je lot te veranderen moet je jezelf veranderen. Verenigbaar zijn met iets anders.

Maar het is waar dat het niet veel waard is, of helemaal niet, om tijdlijnen te springen om de geschiedenis te veranderen. En dit is geen theorie. Het is empirisch geobserveerd, door vele, vele jaren van praktijk, documentatie en observatie. Je kunt alleen maar doen wat je het beste lijkt, wat volgens jou het juiste is. En daarvoor hoef je niet over tijdlijnen te springen.

Gosia: Ok, fascinerend. Dus om samen te vatten zijn er hier twee punten die ik begrijp, vereenvoudigend.

1. Je moet niet springen omdat je daarmee iets verandert, maar de andere versie (de oorspronkelijke) blijft hetzelfde.
2. Je moet niet springen omdat de harmonischen van de Frequentie van de gebeurtenis of de persoon die je wilt beïnvloeden nog steeds haar of zijn eigen lot zal scheppen, ondanks wat je doet. Is dat juist?

Swaruu: Ja. Maar toch geeft het je de illusie van controle. Dat je persoonlijk het "juiste" doet. Dus zul je het blijven doen. Maar voor jou.

Robert: Verandert het DNA met zoveel tijdsprongen?

Swaruu: Het DNA blijft nooit stilstaan. Het verandert in de loop van de tijd, gedurende ons leven. Genen worden uitgeschakeld en andere worden ingeschakeld, er worden ook nieuwe gecreëerd. Wat het verandert is het bewustzijn van wie het heeft, van wie het gebruikt omdat het op zichzelf een deel van zichzelf is, een kristallijne uitdrukking van wat de ziel en het bewustzijn is.

Dit is hoe andere soorten worden geschapen. Niet met natuurlijke evolutie van de adaptieve overleving van de sterkste (Darwin), maar door de reflectie van of het volgen van wat het DNA uitdrukt in een wereld die fysiek wordt genoemd (aangezien alles etherisch is) van een bewustzijn. Op zichzelf wordt het concept van DNA van zijn vorming als een voorbeeld of herinnering van een wezen, van een ziel in een mathematisch-kristallijne vorm ook toegepast in niet-menselijke Holografische Quantum computers.

Nu, de USE van militaire tijdsprongen: Het is duidelijk dat tijdsprongen niet haalbaar zijn voor militair gebruik. Zij zouden alleen dienen voor kleinere tactische sprongen, zoals in luchtgevechten. Zoals een vijandelijk schip achter je hebben, en springen om achter dat schip te komen, nu in een vuurpositie. Er wordt gezegd dat tijdreizen worden gedaan om de uitkomst van een conflict te veranderen, zoals het reizen om Hitler te doden voordat hij de macht grijpt. Maar het heeft geen invloed, het is fictie. Vanuit het concept dat als tijd alleen een resultaat is van persoonlijke perceptie, storten alle strategische en militaire toepassingen in.

We hebben gezegd dat het springen van tijdlijnen alleen voordelig is voor degene die springt, en niet voor degene die van buitenaf observeert. Iemand sturen, vanuit één perspectief, en dan observeren hoe alles veranderd is, zoals in films, zoals in het Mandela Effect .... is onjuist en bewijst een totale onwetendheid over het onderwerp.

Maar dit kan worden waargenomen vanuit logisch oogpunt, zo niet vanuit empirisch oogpunt, ik bedoel het grote publiek.

Vanuit logisch oogpunt ...

Premisse 1:

Die plaats vindt als de tijd een gevolg is van het bewustzijn dat alles bezielt en persoonlijk is.

Premisse 2:

Dus als het resultaat is van het bewustzijn, omdat je kunt zien hoe de tijd verandert alleen door een verandering van perceptie ... Er is geen tijd buiten het bewustzijn.

Premisse 3:

Dus tijd bestaat niet en is alleen iets binnen de persoonlijke ervaring van elke persoon of punt van aandacht-bewustzijn.

Premisse 4:

Dus als een externe oorzaak bestaat tijd niet.

Premisse 5:

Als tijd niet bestaat, kan het niet de oorzaak zijn van een keten van gebeurtenissen die op een deterministische manier geleden worden, vanuit het standpunt van een waarnemend bewustzijn.

Alleen door logica.

Tijdreizen om de toekomst te veranderen en dat komt tot uiting in "Mandela Effecten" zoals velen zeggen, is onwaar. Wat zij zeggen is slechts een reflectie van hun perceptie van tijd als lineair. Als een enkele collectieve massa.

Nu we het over paradoxen hebben, die kunnen ook niet bestaan ... bijvoorbeeld de grootvader-paradox. Dat ik terugreis in de tijd naar een tijdperk waar mijn grootvader jong was en nog geen kinderen had. Ik maak ruzie met hem en vermoord hem ... Hoe is mijn vader geboren, zodat ik terug in de tijd kan reizen om hem überhaupt te vermoorden?

Dit soort paradoxen voedt filmplots zoals "Back To The Future", waar tijd deterministisch en lineair is. De perceptie van tijd is lineair, maar gedraagt zich niet zo in de collectieve soep van bewustzijn die de individuele en collectieve totale perceptie van alle punten van bewustzijnsbewustzijn genereert.

Het antwoord is dat in die tijdlijn het subject dat in de tijd reisde nooit geboren zal worden, en dat er een hele keten van verschillende gebeurtenissen zal zijn. Maar hij zal niet

verdwijnen, want uit zijn eigen tijdlijn ... uit zijn eigen "filmrol," komt hij wel uit zijn eigen tijdlijn - waar hij geboren is.

Als je door de tijd reist en je jongere zelf een transcript geeft met je toekomstige uitvindingen, en de jongere "jij" schrijft een boek ... Waar kwam de creatieve inspiratie vandaan?

Van andere lijnen, die niet verdwijnen, ze zijn er alleen, en op zich verklaart dit de inspiratie, het bezielen of alsof een geest de informatie "vanuit een ander existentieel vlak" naar je toe heeft "geblazen". Je krijgt alleen toegang tot de informatie van andere tijdlijnen. Het is er al omdat er geen tijd als zodanig is. Dus wat al zal zijn is vanuit een ander perspectief of aandachtspunt ...

En waar leidt dit ons toe?

Is het waar dat tijdreizen alleen degene dient die springt en niemand anders? Door pure logica hebben we gezien dat het niemand anders dient. Want als je de tijd animeert als gevolg van je waarneming ... kun je de waarneming van iemand anders niet veranderen. Tijd is afhankelijk van de waarneming van een bewustzijnspunt van creatieve aandacht, maar alleen als ervaring. En het is persoonlijk.

Alles is perceptie.

En het "wat" je interpreteert van de schijnbaar en illusoire externe wereld, hangt alleen af van wat je weet, op je evolutionaire niveau, als een ziel, als een holografisch fragment van de Bron. Tijd kan dan alleen een ervaring zijn, en niet iets externs aan de persoon.

Er is gezegd dat er tijddeeltjes zijn, chronatonen genaamd. Dit heeft geen zin. Ze bestaan alleen in de hoofden van wetenschappers van Cern, die manifesteren wat ze zoeken, want wat je zoekt zul je vinden. Het is de wet van de spiegels. Dit geldt vooral voor subatomaire deeltjes, omdat de hoeveelheid energie die nodig is om ze te manifesteren zeer klein is.

Zoals reeds uitgelegd in "Mechanica van Manifestatie," richt het bewustzijn zich op potentiële energie, ether-zwaartekracht, in een knoop of staande golf, die een materiedeeltje of potentiële energie geconcentreerd in een enkel punt zal zijn - zoals in 1909 werd ontdekt in het spleet-experiment.

Maar is het waar dat tijdreizen en het verspringen van tijdlijnen alleen voordelig is voor degene die het zich realiseert?

We hebben gezien dat niemand anders er baat bij heeft. Heeft degene die springt er echt baat bij?

Vanuit een extern gezichtspunt van degene die springt ... heeft zij of hij er wel baat bij omdat zij of hij de waargenomen wereld kan veranderen in de richting van een betere of meer gewenste wereld. Met andere woorden, je krijgt een betere levenspositie. "Rijkdom," zo u wilt. En dat allemaal omdat je alles aanpast wanneer het je uitkomt. En vanuit moreel oogpunt neemt het niemand iets af, want alles is al ...

MAAR ...

Dit is vanuit een materieel oogpunt. Het is vanuit een levenservaring waar eigenwaarde afhangt van wat je hebt en niet van wat je bent. Je komt op een punt waar wat je hebt geen waarde meer heeft voor die persoon. Het materiaal is illusoir en saai. Als je niet gelukkig bent met wat je hebt, zul je niet gelukkig zijn met wat je wenst te hebben.

Als een ziel die expansie wil ... je bewustzijn laten groeien, meer begrijpen ... geeft dit je een beperkte ervaring. Want er is iets dat geen tijdmachine kan veranderen, en ik heb het over jou die springt. Iets onontkoombaar dat geen tijd manipulatie technologie kan veranderen in jullie voordeel. Je zult tijdspringen en je zult veranderen wat je wilt, en alles wat je kunt in je voordeel, maar je zult iets vinden dat onontkoombaar is, onveranderlijk. Stabiel. Solide.

Geen tijdmanipulatietechnologie, hoe hoog ook... kan het mogelijk maken voor jou die springt om te ontsnappen aan jezelf, aan wie je bent, wie je bent geweest. Van je wezen en essentie. Wat je hebt gedaan definieert jou. Het is wat je maakt tot wie je bent. Je draagt in je geheugen mee waar je bent geweest, waar je bent gesprongen, de varianten van wat je hebt veranderd. Je tijdlijn filmrol, als persoon punt van aandacht bewustzijn is onveranderlijk, en je fouten onveranderlijk en onverbetterlijk.

Wat u ook in u draagt, u springt of springt niet van tijdlijnen, het uwe zal voor u altijd een lineair verhaal zijn, met een verleden, heden en toekomst ... Zo evolueert een bewustzijn, maar het springen van lijnen geeft je alleen maar ervaringen en ja, die veranderen, en veel ... maar ervaringen zijn het. En niets meer. Je kunt een ervaring die je al hebt gehad niet ongedaan maken.

Om dit te verwerken, wie je bent, waar je heen gaat, je identiteit als persoon ... je bereikt het met de eenvoud van het leven, zonder de noodzaak om tijdlijnen te springen. Wat je extern aan je zou willen veranderen, is slechts een tijdelijk placebo. Een vergeefse uiterlijke smaak.

Gosia: Ok, een vraag, misschien een voor de hand liggende op dit moment. Om tot deze diepgaande conclusies te komen, wat heb je geprobeerd te veranderen in de geschiedenis?

Swaruu: Zoveel dingen dat ik ze niet allemaal kan opnoemen. Je zult altijd mijn hand of mijn poging tot manipulatie door de geschiedenis heen zien. Het is niet egocentrisch zijn. Het is gewoon zoals het is. Het is wie ik ben. Het is wie ik ben geweest. En er zijn geen paradoxen zoals ze zeggen, want tijd is niet lineair. Maar ik zie het nut niet in van het blijven veranderen van tijdlijnen met wat ik nu weet, met wat ik heb gedocumenteerd.

Als ik terug zou gaan in de tijd en het resultaat zou veranderen van een vliegtuig dat neerstort, zou dat een keten van gebeurtenissen veroorzaken, de een na de ander. Ik zou u gewoon niets over dat vliegtuig hebben verteld, omdat er niets is gebeurd, net als vele andere keren dat ik het gevoel wil hebben dat ik die rampen heb voorkomen. Niets te melden... maar dat is dan ook het goede.

We zouden aan een nieuw onderwerp hebben gewerkt alsof er niets was gebeurd. Je zou een andere video hebben gemaakt. Iemand anders zou het zien op YouTube, en het zou hen op een ander idee brengen. Die persoon zou ergens te laat zijn, zeg in Quito, Ecuador. Alleen al door naar de video te luisteren... Hij werd ontslagen.

Niet te vergeten dat de mensen die gered waren uit het vliegtuig veilig aankwamen in hun stad. Ze maakten plannen en dineerden met hun families, onwetend van wat er gebeurde. Maar door te springen, zou alleen ik het zien, jij niet. En ik zou praten met een andere Robert en Gosia, iets anders. NIET JOU. Een kleine verandering ... maar het telt allemaal op, totdat je je identiteit verliest. Waar je vandaan komt, wie je bent.

Gosia: Op dit punt is er iets dat me nog steeds niet duidelijk is. U zei bijvoorbeeld dat door het vliegtuig te redden, die mensen rustig naar hun bestemming zouden zijn gegaan

zonder het te weten. Maar er is ook gezegd dat de andere lijn waar ze sterven doorgaat ... daarom heeft het geen zin om het te veranderen. Dus mijn vraag is: Waarom zou het bewustzijn/ de waarneming van die geredden IN DE geredden zijn (bij wijze van spreken) en niet gaan waar zij gestorven zijn? Waarom zouden zij zich bewust zijn van de tijdlijn waarin zij gered zijn? Omdat in dat nexuspunt tijdlijnen in meerdere richtingen verdeeld zouden zijn?

Swaruu: Omdat alle mogelijkheden bestaan. Als je erover nadenkt, is het ergens. Maar het is voor jou, niet voor hen. Dus ik ga ze redden, maar het is wat ik waarneem. Hier in deze basislijn, zijn ze gestorven. Dat kan niet veranderd worden. Reizen naar het verleden verandert alleen JOUW perceptie van het verleden, en de situaties en gebeurtenissen waaruit het is opgebouwd. Maar niet van de andere mensen. We hoeven niet te weten en waar te nemen wat ze zouden hebben gedaan als ze vandaag leefden.

Gosia: Maar dit over originelen en "nieuwe" klinkt alsof het bewustzijn zichzelf altijd verdeelt. Is dat zo? Zijn ze "zichzelf aan het verdelen?" En we komen er gewoon niet achter vanwege de factor TIJD, die het bewustzijn is dat een enkele tijdlijn van opeenvolgingen van gebeurtenissen voor ons animeert?

Swaruu: Het bewustzijn verdeelt zich altijd, ja. Het is dezelfde definitie dat wij holografische fragmenten van de Bron zijn. We passeren of krijgen toegang tot informatie van andere tijdlijnen de hele tijd. En ja, TIJD is iets dat alleen jij waarneemt op de eigenaardige manier waarop jij het waarneemt. Het is uw handtekening en die is uniek.

Gosia: Ja, dank je. En als jij, Swaruu, je voorstelt dat je dat vliegtuig ging redden... zou je ze redden uit die tijdlijn, niet deze, maar zou JIJ terugkeren naar de onze, toch? Je zou niet verdwijnen?

Swaruu: Ik kan teruggaan naar deze nadat ik dat vliegtuig heb gered. Maar, je zou geen verschil zien, omdat je in deze lijn zit en niet in die. Dus het is alsof, of het is hetzelfde als wanneer ik u zou vertellen dat ik "vannacht" ben gesprongen en dat vliegtuig in een andere lijn heb opgeslagen. Gewoon dat je het niet kunt zien.

Maar... wat is het verschil met het je gewoon inbeelden? Je zou het als een leugen zien. Of simpelweg omdat er geen verandering wordt gezien, wordt het afgedaan als nutteloos van deze tijdlijn. Dus om de verandering te zien, moet je naar de datum springen vanaf de lijn waar het vliegtuig werd gered. Die toekomst een week later (precies), maar vanaf de geredde lijn. Dus het is alsof ik u zou vertellen dat ik een vliegtuig heb gered... omdat het in een andere tijdlijn is neergestort.

Maar... Nogmaals, u zou het zien alsof er niets gebeurd is, dat ik het alleen verzonnen heb. Want, u weet niet van een gevallen vliegtuig, dus ik verzin alleen maar dingen voor u. In beide gevallen is er geen extern bewijs, vanuit het standpunt van degene die kijkt zonder te springen. Dingen veranderen dient alleen degene die springt en niemand anders.

"Een maand geleden heb ik een bus gered van een val in een ravijn, met 35 mensen aan boord." Wat voor bewijs is daarvoor? Het is hetzelfde als wanneer ik helemaal niets had gedaan. Alleen ik die sprong weet of het waar is of niet (het is maar een voorbeeld, ik heb niets gered).

Gosia: Dank u, ik begrijp het. En nog één ding. Als ik in het vliegtuig zit dat, een van hen zal neerstorten, en een ander zal gered worden ... wat bepaalt dat ik in het vliegtuig blijf dat gered werd? in tegenstelling tot degene waarin ik sterf? Me als de perceptie van mezelf.

Swaruu: Jouw Frequentie. Of je er wel of niet compatibel mee bent. En onthoud, jij bent jouw Frequentie. Jij hebt geen Frequentie. Maar beide JULLIE bestaan tegelijkertijd.

Gosia: Dus die van de NIEUWE lijn (bij wijze van spreken) weten niet dat ze gered zijn. De originelen sterven op dezelfde manier.

Swaruu: Ja. Dat verandert niet. Dat wil zeggen, ik verlaat deze tijdlijn, reis naar het verleden, red het vliegtuig en keer hier terug. Maar het zou de toekomst van die lijn zijn, niet deze. Deze lijn blijft dezelfde. Dan zult u mij vragen waarom ik niet precies hier terugkeer, als het een Frequentie is, en die kan worden opgeslagen op de computers van het schip. Ja, het kan opgeslagen worden.

Maar dan kom ik hier, en in mijn geheugen heb ik ze opgeslagen, maar niet in het uwe/ noch in de waarneming van de wereld en de gewonden zelf. Of anders zou je het je wel herinneren. Ergo: ik heb niets bereikt. Het zou niet uitmaken als ik je nu zou vertellen dat ik gewoon terug in de tijd sprong en hen redde. De geredden waren in een andere tijdlijn, niet deze.

Maar...

Wat is het verschil met verbeelding?

In dat geval is het beter om niets te doen, omdat ik weet dat ze in andere tijdlijnen gered werden of gewoon dat het nooit gebeurd is. Ik hoef niet te springen om hen te redden. Ik weet dat ze in die andere tijdlijnen in orde zijn. Dus ... waarom springen in de eerste plaats? Het is iets dat alleen mij aangaat... om mijn wereld een betere plaats voor mij te maken, niets meer. Daar, met een schip, een sterrenkaart... dus ik ben de almachtige godin. En dat heb ik al voor een groot deel gedaan. Wetende dat het alleen voor mij is. Ik kom terecht in een quasi-perfecte wereld. Ideaal. Saai. En eenzaam.

Wat ik niet heb gedaan is niet springen, en alleen de gebeurtenissen veranderen met wat ik weet... met mijn geest. In deze tijdlijn die ik met jullie allen deel. Ik deel, niet alleen, het is co-creatie. Maar daarvoor is het niet nodig om schepen en kennis van tijdlijnen te hebben. Gewoon om te leven, het beste dat iedereen kan, ten alle tijden.

Maar... Hoe verschilt dat van leven zoals iedereen doet? Niet veel. Het doet je waarden wat je hebt en beseffen dat alles voor een reden is. En zelfs met superkrachtige tijdachines en computers op sterrenschepen lukt het je niet om je leven te herstellen. Want je leven is niet iets wat je nastreeft, iets wat je moet bereiken om gelukkig te zijn. Het is iets dat je dagelijks leeft, het is geen reis met een bestemming. Het leven is gewoon dat, momenten beleven die met of zonder superhoge technologie... nooit meer terugkomen. Je moet het leven om te beseffen wat je in de eerste plaats had. Wat je wilt is de vrede die eenvoud je geeft. De macht van de godin met tijdsveranderingen wanneer het jou uitkomt, vervult je alleen maar met eenzaamheid. Je hebt geen schepen nodig om gelukkig te zijn. Alleen door ze te hebben zul je beseffen dat je alles al had wat je nodig had.